यदुक्तं भवद्दत्तंचराज्यं मेराज्यमिति तदवश्यंसंपादयिष्यामीतिप्रतिजानीते अहंइति ॥ १९ ॥ रसातलं भूसन्निहिनाधोलोकं पातालं अधोलोकावधिभूतंलोकं मे मत्तः ॥ ॥ २०॥ २१॥ अथ विभीषणोरामस्यस्वार्थसाधनप्रतिज्ञांश्रुत्वा स्वयमपिरामकार्यसाधनंप्रतिजानीते शिरसेति ॥ २२ ॥ साह्यं साहाय्यं वाहिनीं रावणवाहिनीं ॥२३ ॥

अहंहत्वादशग्रीवंसप्रहस्तंसहात्मजं ॥ राजानंत्वांकरिष्यामिसत्यमेतच्छृणोतुमे ॥ १९ ॥ रसातलंवाप्रविशेत्पातालंवापिरावणः ॥ पितामहसकाशंवानमेजीवन्विमोक्ष्यते॥ २० ॥ अहत्वारावणंसंख्येसपुत्रजनबांधवं ॥ अयोध्यांनप्रवेक्ष्यामित्रिभिस्तैर्भ्रातृभिःश पे ॥२१॥ श्रुत्वातुवचनंतस्यरामस्याक्लिष्टकर्मणः॥ शिरसावंद्यधर्मात्मावक्तुमेवप्रचक्रमे॥ २२॥ राक्षसानांवधेसाह्यंलंकायाश्चप्र धर्षणे॥ करिष्यामियथाप्राणंप्रवेक्ष्यामिचवाहिनीं ॥ २३ ॥ इतिब्रुवाणंरामस्तुपरिष्वज्यविभीषणं॥ अब्रवील्लक्ष्मणंप्रीतःसमुद्राज्ज लमानय॥ २४॥ तेनचेमंमहाप्राज्ञमभिषिंचविभीषणं॥ राजानंरक्षसांक्षिप्रंप्रसन्नेमयिमानद ॥ २५ ॥ एवमुक्तस्तुसौमित्रिरभ्य षिंचद्विभीषणं॥ मध्येवानरमुख्यानांराजानंराजशासनात् ॥ २६॥ तंप्रसादंतुरामस्यदृष्ट्वासद्यःप्लवंगमाः॥ प्रचुक्रुशुर्महात्मानंसा धुसाध्विनिचाब्रुवन्॥ २७॥ अब्रवीच्चहनूमांश्चसुग्रीवश्चविभीषणं ॥ कथंसागरमक्षोभ्यंतरामवरुणालयं॥ सैन्यैःपरिवृताःसर्वेवा नराणांमहौजसां॥ २८॥ उपायैरभिगच्छामयथानदनदीपतिं॥ तरामतरसासर्वेससैन्यावरुणालयं॥ २९॥ एवमुक्तस्तुधर्मात्माप्र त्युवाचविभीषणः॥ समुद्रंराघवोराजाशरणंगंतुमर्हति॥ ३०॥ खानितःसगरेणायमप्रमेयोमहोदधिः॥ कर्तुमर्हतिरामस्यज्ञातेःका र्यंमहोदधिः॥ ३१॥

परिष्वज्येत्यनेनमित्रत्वेनपरिग्रहणंसूचितं ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ प्रचुक्रुशुः संतोषात्किलकिलामकुर्वन् ॥ २७ ॥ वानराणांसैन्यैःपरि वृताः कथं केनोपायेन सागरंतराम ॥ २८ ॥ ससैन्यावरुणालयं यथातराम तथाकैरुपायैर्नदनदीपतिमभिगच्छाम मार्गप्राप्तयेतद्वदेतिशेषः ॥ २९ ॥ एवंप्रश्नेउपायमाह एवमिति ॥३०॥ राघवेण शरणागमने समुद्रानुग्रहसिद्धौहेतुमाह ॥ खानितइति॥ सगरेण पुत्रैरितिशेषः ॥ अयमुदकतीरसमीपःकतिपयोंशः॥ ज्ञातेरामस्येत्यन्वयः॥३१॥